

Arrest

nr. 120 290 van 10 maart 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 augustus 2013 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 december 2013.

Gelet op de beschikking van 27 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2014.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/81, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”

Artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

De brief van 16 oktober 2013, waarbij aan de verzoekende partij een afschrift van de nota met opmerkingen werd gezonden, de verzoekende partij in kennis werd gesteld van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier en aan de verzoekende partij de termijnen werden meegedeeld voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen en, desgevallend, voor het indienen van een synthesememorie, op 16 oktober 2013 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat R. BELDERBOSCH, Belgiëlei 15 B/10, 2018 ANTWERPEN. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze aangetekende brief ten laatste op 21 oktober 2013 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de termijn blijkens voornoemde bepaling begint te lopen, zodat de laatste nuttige dag voor de indiening van de wens tot het al dan niet neerleggen van een synthesememorie 28 oktober 2013 was. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij binnen de termijn van acht dagen, zoals bepaald in artikel 39/81, vierde lid van voormelde wet, geen zulke wens aan de griffie heeft toegestuurd. Krachtens artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet dient te worden vastgesteld dat het vereiste belang ontbreekt om de gevorderde nietigverklaring te verkrijgen.

Op 6 november 2013 ontvangt de Raad van de postdiensten de enveloppe bevattende voormelde brief van 16 oktober 2013 met vermelding *“niet afgehaald”*.

Van de sanctie voor het niet in kennis stellen van de griffie van de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, namelijk de vaststelling van het ontbreken van het vereiste belang, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht verhinderd werd tijdig deze kennisgeving te doen (cf. RvS 15 mei 2003, nr. 119 416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: *“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van voormelde wet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis gesteld of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen.*

Met toepassing van hetzelfde artikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 3 december 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 29 januari 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 18 november 2013 opgenomen grond, stelt haar advocaat te willen aangeven waarom hij heeft gevraagd te worden gehoord: hij wordt geïnformeerd dat hij niet binnen de termijn van acht dagen heeft laten weten al dan niet een synthesememorie te willen indienen. Hij stelt uit de lucht te

vallen en gechoqueerd te zijn daar hij geen briefje van Bpost dat de brief van de Raad kan worden opgehaald, heeft mogen ontvangen. Hij geeft aan klacht te hebben neergelegd bij Bpost en heeft de zending getraceerd via de barcode. Op het ogenblik dat de vraag werd gesteld of de verzoekende partij wenste gehoord te worden, had hij nog geen antwoord van Bpost. Toch werd een verzoek tot horen ingediend daar hij dit antwoord inmiddels eventueel kon ontvangen. Hij legt ter terechtzitting de correspondentie van Bpost neer, doch stelt dat dit niet meer betreft dan een verontschuldiging van Bpost. Hij stelt de vraag bij wie de verantwoordelijkheid ligt, daar het schrijven van de Raad door de postbode in de verkeerde brievenbus kan zijn gedropt; de postbode, dan wel zijn *confrater*, kan het hebben laten vallen of het kan op een andere manier verloren zijn gegaan. Hij stelt te hebben gewild hier aanwezig te zijn omdat zijn inspanningen één en ander te bewijzen toch enig nut moeten hebben. De verwerende partij stelt akkoord te zijn, nadat de verzoekende partij erop wordt geduid dat dit zal worden bekeken.

Uit het rechtsplegingsdossier en de door de verzoekende partij ter terechtzitting neergelegde stukken blijkt dat de betrokken aangetekende zending uitgaande van de Raad van 16 oktober 2013 hetzelfde nummer heeft als het nummer van de zending met betrekking waartoe de verzoekende partij op 16 december 2013 een klacht bij Bpost heeft ingediend. Uit een e-mail van Bpost van 24 december 2013 die deel uitmaakt van de ter zitting neergelegde stukken, blijkt dat Bpost aangeeft dat de betrokken zending op 18 oktober 2013 werd aangeboden en dat een bericht werd gelaten, aangezien de zending niet aangenomen kon worden. Vervolgens wordt aangegeven dat het afwezigheidsbericht niet werd geregistreerd, en dat het mogelijk niet gevonden werd of verloren is gegaan. Er dient te worden vastgesteld dat uit deze e-mail niet blijkt dat met zekerheid een fout door Bpost werd begaan, maar dat Bpost wel aangeeft dat het afwezigheidsbericht niet geregistreerd werd en mogelijk verloren is gegaan. Zodoende bestaat minstens twijfel over het feit of nu Bpost of de verzoekende partij verantwoordelijk is voor het niet gevonden hebben van het al dan niet achtergelaten afwezigheidsbericht, zodat niet met zekerheid kan gesteld worden dat geen sprake is van overmacht. Derhalve bestaat reden om af te zien van de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene sanctie van de vaststelling van het ontbreken van het vereiste belang.

In het kader van een goede rechtsbedeling komt het gepast voor de debatten te heropenen en onderhavige zaak naar de algemene rol te verwijzen, teneinde de verzoekende partij de kans te geven al dan niet een synthesememorie in te dienen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De zaak wordt opnieuw verwezen naar de rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend veertien door:

mevr. C. BAMPS,

de eerste voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS